ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων

Ἦχος β'
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου

Θεία, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς ὥσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τὴ ἑδραιότητι, Σοφία οἶκτον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων τὰ θύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κιρνὰ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει τὴν τροφὴν καὶ τὴν χάριν, τοὶς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίω ὁμοῦ, ἱερώτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στῖφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων νοῶν, θείαν, ὡς τελοῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῶ θρόνω, συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράστως, θεμελιώσαντα γήν, καὶ τὸν ποταμοὶς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοὶς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμαστον, οὗπερ, προχοαὶς νὺν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαὶς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ, χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας, χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος, χαῖρε, ἡ ἀρὰς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν, χαῖρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἠ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες, Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυΐας, σοῦ τὴν είυυυυσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροισιν ἀείδω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'
Ἦχος πλ. δ' Ἁρματηλάτην
Παντοδαπαὶς κεκοσμημένην χάρισιν, Ἱερωσύνης στολήν, καὶ ταὶς βαφαὶς αὖθις, μαρτυρίου αἵματος, ὡραϊσθεῖσαν Ἔνδοξοι περιθέμενοι πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι στερροὶ καὶ τῆς πίστως.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιὰ τοῦ Πατρός, τοὶς Ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ἄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεστὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχήν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίω Μέναωδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας, ἄσμα τῶ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον
Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς
Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοί, ὧς νικηφόρους μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θείους, καὶ ἱεράρχας θεόφρονας.

Ὁ θεηγόρος πυρωθείς, τῶ ζήλω τῆς εὐσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης, ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῶ κάρω τῆς ἀσεβείας, ὁ Πατρίκιος δεινὸν ἡγεμόνα, εἰσεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον
Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἱρμὸς
«Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον
Σὺν Μενάνδρω Ἀκάκιον τὸν σοφόν, καὶ Πολύαινον πίστει τὸν Ἱερόν, τιμήσωμεν ἄσμασι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον, Ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν, ὅθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, λαμπρῶς ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον
Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου, σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, Πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ μὲ ἐξαίρουσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοί, Θεοτόκε βοήθει μοί, πρεσβεύουσα τῶ σῶ Υἱῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθήναί μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον
Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῶ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ

πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣνπερ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, Ἡ πιστῶς ἐκβοησωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ῥώμην Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε, Ἱερεὺς γάρ, τούτου ἐχρημάτισας, καὶ τοὶς αὐτοῦ, ἴχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι, τῶ μόνω εὐεργέτη, εὔσεβως ἀνακράζων, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἱερουργός, θεῖος ἐδείχθης Ἀκάκιε, θείας αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀληθής, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας, διὸ καὶ γεγηθότι, συνειδότι κραυγάζεις, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Στίφει Χριστέ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαίς, λάμπει νὺν ταὶς σαίς, καὶ φωτοχυσίαις, ὡραίαις ἀγλαϊζόμενος, κακεῖ σοὶ τῶ Δεσπότη, γεγηθῶς ἀνακράζει, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τῆς Ἱερᾶς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἠξιώθη ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανεῖς, ὅθεν καὶ φωτός, νὺν τοῦ ἀκηράτου, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοὶ τῶ Δεσπότη, τῶν ἁπάντων καὶ κτίστη, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ὅπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανάς, Μάρτυρες οἱ σοί, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νὺν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'

Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω

Νεκρωθέντες τῶ κόσμω, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως, τῶ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτοὺς τυθέντες, ὥσπερ ἀμνοὶ τοὶς τοῦ Δεσπότου, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Ἐναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐστεφανώθητε, καρτερήσαντες γάρ, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νὺν ἐνδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελουντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφη με.

Θεοτοκίον

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σὲ Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν

Θίασον ἀθλητικόν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβής, νὺν συστησάμενοι τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν,

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας οἱ στερροὶ νοσημάτων, ταὶς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλυσεσι, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντεύξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ὄρθρον μοὶ τὸν νοητόν, τῶ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένω καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαὶς μάκαρ ταὶς σαίς, νὺν ἐξανάτειλον, ἱκετεύων, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον

Φώτισόν μου τὴν ψυχήν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρουσαντο.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγὶς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοὶ ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοί, Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ διαφυλάττεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου,

Στίχοι

- Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
- Ὑπὲρ κλέος πᾶν γηΐνων πατρικίων.
- Ἐννεακαιδεκάτῃ τάμε Πατρίκιον ξίφος ὀξὺ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκολούθου.

Ἡ ἁγία νέα μάρτυς Κυριακὴ πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Θεοτίμη ξίφει τελειοῦται.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, Ἱερωσύνης κεκοσμημένοι στολῇ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, Ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπτίᾳ χορεύοντες ψάλλουσιν, Εὐλογητὸς ὁ Θεος ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων δεινότητας, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοὶς αὐτομάτοις θερμοίς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης βληθείς, ἀλλ' ἐκραύγαζες, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ φέρει Πατρίκιε, σοφούς σου λόγους, οἷς ἐθριάμβευσας, Ἡγεμὼν ὁ ἀλάστωρ, μιαρωτάτους καὶ ψευδωνύμους θεούς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ νὺν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις, λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ Ἁγνή, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφρονας, δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἡ τῶν καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοὶς θαύμασι, δι' ἑκατέρων μάλα λαμπρῶς, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες ἔνδοξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι ἀθληταὶ μελωδεῖτε, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεις ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑυπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀγαλλιάσθω Μένανδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος, χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τοὺς ἀθλητάς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύραννοι, καὶ τὰς ψυχάς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς, ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ, δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσιν.

Ἰδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπήν, τῆς θείας βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε, καὶ νὺν τρανῶς, τὴν διαιωνίζουσαν, Ἀθληταί, ἀναψυχὴν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναίς, ἐν αἰς στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ὑμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τους πιστοὺς περιλάμπει τοὶς θαύμασιν, ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.